

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.21.521/2017/10.

A tanács tagjai: . Kollár Márta tanácselnök
. Puskás Péter előadó bíró
. Dénes Rajmond bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Némethi Csanád Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Némethi Csanád ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. Mészáros Győző Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Mészáros Győző ügyvéd

A per tárgya: szerződési feltétel tisztességtelenségének a
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Ítélető tábla
5.Pf.21.464/2016/6/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Törvényszék
27.P.21.005/2015/13.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 220.000

(kétszázhuszezer) forint elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

- Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes hitelező, valamint a felperes és a II. rendű alperes adósok közt 2008. augusztus 15-én 125.018 CHF szabad felhasználású kölcsönre vonatkozó szerződés jött létre. A szerződés I.4. pontja szerint a felek kijelentik és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejáratát megállapítása, valamint bármely egyéb, a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az adós banknál vezetett számlái és a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el, mint közhiteles aggálytalan tartalmú bizonyítékot. Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetés esetén a végrehajtás alapjául szolgáló, mindenkor fennálló kölcsön és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett, az adós banknál vezetett számláiról, illetve a bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállaltak.

A felek/ adós felkéri a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fent hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén a bank felkérésére az adósok banknál vezetett számlái, a bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte a szerződés részleges érvénytelenségének, annak az I.4. pontja tisztességtelenségének a megállapítását a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése, valamint a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelenségnek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.05.) Korm. rendelet (a

továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdés a), b), i) és j) pontja alapján.

- [3] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította a kölcsönszerződés I.4. pontjának az érvénytelenségét és a II. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte. Az ítélet indokolása szerint a kikötéssel az I. rendű alperes kizárta a felperest abból az egyeztetési folyamatból, amelynek alapján vita esetén együtt állapíthatnák meg, hogy az adósok szerződésszerűen teljesítik-e kötelezettségeiket. Ez ütközik a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiba. A kikötés alapján a felperesnek kellene - vitatás esetén - végrehajtás korlátozása, vagy megszüntetése iránt eljárást indítania, amely a felek közti egyenlőtlenség előidézésére alkalmas és további költségeket, terhet ró a fogyasztóra. Lehetőséget biztosít a kikötés az I. rendű alperesnek arra, hogy a bizonyítási terhet a felperes terhére megfordítsa így a kikötés a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjába ütközés miatt is tisztességtelen, annak ellenére, hogy a fogyasztó részéről kifejezett joglemondást egyébként nem tartalmaz.
- [5] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a szerződési feltétel ténytanúsítványra vonatkozó része kifejezetten azt szolgálja, hogy megteremthetők legyenek a közvetlen bírósági végrehajtás elrendelésének a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) szerinti feltételei, azaz a szerződéses feltételt a Vht. szabályainak való megfelelés érdekében konstruálták. Az adott feltétel nélkül nem lenne lehetőség a végrehajtási záradékolásra, mert ténytanúsítvány nélkül sem a közokiratba foglalt felmondás, sem a közokiratba foglalt kölcsönszerződés nem felel meg a Vht. erre vonatkozó feltételeinek, hiszen a szerződés közokiratba foglalásának időpontjában a kölcsön folyósítására még nem került sor, így tartozás nincs, továbbá a közokiratba foglalt felmondás a felmondás jogszerűségét nem igazolja. Az ügyben nem a végrehajtás elrendelése utáni helyzetből kell kiindulni, hanem abból, hogy ténytanúsítvány hiányában nincs lehetőség közvetlen bírósági végrehajtás elrendelésére. A tisztességtelenség tekintetében tehát az összehasonlítás alapja csak az lehet, hogy a feltétel hiányában a hitelező kénytelen lenne a követelését bírósági úton érvényesíteni, amelynek során követelése jogalapját és összecszerűségét magának kell bizonyítania. Megállapítható mindezek alapján a kikötésnek a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján fennálló tisztességtelensége, de az azért is tisztességtelen, mert a régi

Ptk. 209. § (1) bekezdése szerint a fogyasztó hátrányára egyensúlytalanságot okozott, hiszen az egyébként érvényes jogszabályokhoz képest ilyen esetben az adós lenne kénytelen a vele szemben indult végrehajtási eljárás ellen fellépni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélettel szemben az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a kereset elutasítását. A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint az eljáró bíróságok a jogvita alapját képező tényállást jogszabálysértően állapították meg és az alapján téves és jogszabálysértő következtetéseket vontak le. Az alperes nyilvántartásai alapján történő követelésmeghatározás, a közjegyzői okirat alkalmazása nem tekinthető tisztességtelennek, olyan érvénytelenségi oknak, amiből a perbeli kötelelem, vagy egyes szerződéses rendelkezések érvénytelensége következne. A felperes a szerződés közjegyzői okiratba foglalásával kötelezettséget vállalt a kölcsönszerződés teljesítésére, a kikötéssel mindössze annyi történt, hogy a bizonyítás terhe a felperesre hárul és nem az I. rendű alperesre. Minderről a felperes a közjegyzőtől részletes tájékoztatást kapott. Mindez azonban nem jelenti a bizonyítási teher felperes hátrányára történő tényleges megváltoztatását, mert a követelés érvényesítése esetében egyébként is az alperes lenne köteles megjelölni a kötelmen alapuló követelésének összegét, amellyel szemben a felperes a jog által lehetővé tett eszközökkel élhet. A felperes rendelkezik a szükséges erőforrásokkal, infrastruktúrával, a követelés változásainak a nyomon követésére, amiről folyamatos tájékoztatást is nyújtott a felperesnek, aki mindezt figyelemmel kísérhette és ha azokkal nem értett egyet, úgy kifogással, panasszal élhetett. A vitatott szerződéses rendelkezés tehát nem tartalmaz semmi olyat, amely a felperes általi vitatás lehetőségét, vagy a jogorvoslat lehetőségeinek az igénybe vételét bármilyen módon kizárná, ellenbizonyításnak pedig a közjegyzői okirattal szemben is helye van. Hivatkozott több eseti döntésre, így a Kúria Pfv.I.21.783/2016/5. a Győri Ítéltábla Pf.III.20.031/2017/4., valamint a Fővárosi Törvényszék 30.G.43.798/2015/17. számú határozataira és így arra, hogy az alperes a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 136. § (1) bekezdés e) pontja alapján jogszerűen kezdeményezheti a ténytanúsítvány kiállítását, ami a nyilatkozatát tartalmazza a nyilatkozat megtételének időpontjával és tartalmával. A közjegyző nem vizsgálja és nem is vizsgálhatja, hogy a végrehajtást kérő milyen adatokra alapozva jelöli meg a végrehajtandó követelés összegét, nem vizsgálhatja a teljesítést és így a követelést megalapozó szerződés érvénytelenségét sem. Tévesen értelmezte a másodfokú bíróság a Vht. rendelkezéseit, mert azok nem a szerződéskötéskor fennálló tartozás végrehajtható okiratba

történő szerepeltetését, hanem a kötelezettségvállalást és annak összegszerű meghatározását várják el a záradékolhatósághoz, amely elemek a felperes által megtett közjegyzői okiratban aggálytalanul szerepelnek. A ténytanúsítvány tehát csak a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében foglalt feltételeket, a feltétel bekövetkeztét és időpontját, nem pedig az összegszerűséget igazolják.

- [7] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és az I. rendű alperes perköltségben történő marasztalására irányult. Az ellenkérelem szerint a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, az ügyben a kikötéssel nem az volt a probléma, hogy a bank a tartozást nyilvántartotta, hanem az, hogy kizárta az adóst annak a vitatásának a lehetőségéből. Kötelezte az adóst, hogy bármely elszámolási vita esetén a bank elszámolását fogadja el és mindez lehetőséget ad arra, hogy fennálljon az elvi lehetőség a fogyasztó hátrányos helyzetbe hozatalára. Hivatkozott a C-186/16. számú EUB határozatra és arra, hogy súlyosan sérti a jóhiszeműség és tisztesség követelményét az olyan kikötés, amely a fogyasztó hátrányára egyensúlytalanságot okoz. A perbeli esetben a kikötés a nemzeti jog diszpozitív szabályaihoz képest hozza kedvezőtlenebb jogi helyzetbe a fogyasztót, mert annak folytán kénytelen lesz a vele szemben indult végrehajtási ügyben fellépni. A kikötés megfordítja a bizonyítási terhet, a ténytanúsítvány kiállítására pedig nem csak a végrehajtási eljárás megindításakor, hanem azt megelőzően bármilyen elszámolási vita esetén is sor kerülhet. Tisztességtelen azonban a feltétel a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottnak is a bizonyítási teher megfordításával és az egyenlőtlenség okozásával még annak ellenére is, hogy kifejezett joglemondást nem tartalmaz. Hivatkozott a Vht. 23/C. § és a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjának kérdésköre tekintetében arra, hogy a kikötés a felek jogainak az egyenlőségét a felperes hátrányára bontotta meg, amely már önmagában tisztességtelenséget okoz. Az indítandó peres eljárás további költségeket terhel a fogyasztóra, ami szintén hátrányos helyzetet eredményez, a Kúria hivatkozott ítélete pedig végrehajtási ügyben került meghozatalra, az arra vonatkozó konkrét ügyben tett megállapításokat. Alá kívánta támasztani továbbá érveivel a másodfokú bíróság azon megállapítását is, hogy a feltételt éppen a Vht. szabályainak való megfelelés érdekében konstruálták és indítványozta továbbá a C-34/18. számon iktatott előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel az eljárás felfüggesztését.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [9] Az eljárt bíróságok a tényállást az ügy elbírálásához szükséges

mértékben feltárták, azt lényegében helyesen állapították meg, de abból téves jogi következtetéseket vontak le, ezért a jogerős ítélet jogszabálysértő.

- [10] A kereset elbírálása során azt kellett vizsgálni, hogy a hivatkozott szerződéses kikötés - az általános szabályozáshoz képest - többletjogosultsággal ruházza-e fel az I. rendű alperest, vagy hátrányosabb helyzetbe hozza-e az bármilyen módon a felperest. A régi Ptk. a tisztességtelenség megállapítását egyrészt a bíróság mérlegelésére bízta, másrészt pedig a mérlegelést kizárva maga is nevesít tisztességtelenségi okokat, illetve ilyen feltételeket külön jogszabály, így a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13. EKG tanácsi irányelv (továbbiakban: Irányelv), illetve az annak való megfelelést szolgáló Kormányrendelet is meghatároz.
- [11] A szerződés sérelmezett I.4. pontja lényegében annyiról rendelkezik, hogy az ellenkezője megállapításáig az I. rendű alperes nyilvántartásában foglaltakat fogadják el a felek valónak. Nem ír elő azonban a szerződéses kikötés a felekre a szerződés teljesítése vonatkozásában kötelező rendelkezést, nem vitathatóan nem tartalmaz tartozáselismerést, joglemondást sem, továbbá nem hatalmazza fel az I. rendű alperest a felperessel szemben arra, hogy a szerződésben foglaltakat értelmezve maga határozza meg a felperes tartozását. Az I. rendű alperes számára tehát mindez nem biztosít többletjogokat sem a tartozás érvényesítése, sem az összegének a meghatározása szempontjából és ebből eredően az sem állapítható meg, hogy a felperest valamely okból hátrányos helyzetbe hozta volna.
- [12] A szerződés szerinti kimutatás elkészítése és vezetése speciális szakértelmet igénylő feladat, amelyre általában a szerződő felek közül az erre felkészült pénzügyi intézet rendelkezik megfelelő apparátussal. A kimutatások elkészítésére, folyamatos vezetésére, továbbá az arról való tájékoztatásra az I. rendű alperest azonban a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII.24.) Korm. rendelet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 206. §-a is kötelezte. Az ügyfél számára kézbesített kimutatást, ha az ügyfél azzal szemben a kézbesítéstől számított 60 napon belül nem emel kifogást, az akkor hatályban volt régi Hpt. 206. § (2) bekezdése szerint a fogyasztó által elfogadottnak kellett tekinteni. Az elfogadottnak tekintés ez esetben sem érintette azonban az érvényesíthetőséget.
- [13] A tisztességtelenség vizsgálata során megállapítható volt, hogy ha az I. rendű alperes a követelését peres eljárás útján kívánja érvényesíteni, akkor az eljárás során a polgári perrendtartásról

szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdése szerint őt terheli a bizonyítási kötelezettség a szerződés tartalma, a kölcsönadott összeg, a törlesztések és a fennálló tartozás tekintetében is. Amennyiben az I. rendű alperes által becsatolt kimutatásokat, dokumentációkat és az azok alapján levezetettösszeget a felperes nem fogadja el, azzal szemben ellenbizonyítással élhet. A hivatkozott szerződéses kikötés tehát a peres eljárás lefolyását, illetve annak menetét nem befolyásolhatja, az annak alapján kiállított tanúsítványt a bíróság értelemszerűen bizonyítékként nem, csak az I. rendű alperes nyilatkozataként fogadhatja el.

- [14] A Vht. akkor hatályban volt 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. §-a határozza meg a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátásának a feltételeit. A közjegyzői okiratnak tartalmaznia kell a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló, vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, a teljesítés módját és határidejét. Abban az esetben, ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, akkor a feltétel, vagy időpont bekövetkezését is közjegyzői okirattal kell tanúsítani. Ennek megfelelően a közokiratba foglalt kölcsön és egyéb szerződés, egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a tartozás már lejárt összegeire minden egyéb feltétel nélkül, a teljes fennálló tartozás összegére pedig akkor bocsátható ki végrehajtási záradék, ha a szerződés közjegyzői okiratba foglalt módon felmondásra került.
- [15] Az adós szerződésszegésének, illetve a hitelező ezen alapuló felmondásának tényét, a fennálló tartozás összegét, a közjegyző a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata alapján rögzíti. Ezek nélkül a végrehajtás nem rendelhető el, de a végrehajtást kérő ezen egyoldalú nyilatkozata nem egyfajta ügyleti okirat, hanem a Kjt. 111 §-a szerinti, jogi jelentőségű tényeket rögzítő, ténytanúsító okirat. Az ilyen jellegű közjegyzői tanúsítvány kiállítását azonban a végrehajtást kérő akkor is kérhetné, ha erről az adóssal kötött szerződésben külön semmilyen módon nem rendelkeztek.
- [16] A közjegyzői tanúsítvány kiállítása során a közjegyző a kérelmező egyoldalú kérelmét foglalja közokiratba, annak alaposságát, egyéb körülményeket pedig nem vizsgálhatja. A végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem elbírálása során sem vizsgálhatja a közjegyző a felmondás jogszerűségét és azt sem, hogy alapos-e, akár összeget, a végrehajtást kérő követelése. Eljárása során a közjegyző a Vht. hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően kizárólag arra lehet figyelemmel, hogy a záradékolni kért okirat, vagy okiratok megfelelnek-e a megkövetelt alaki és tartalmi követelményeknek és ha a záradékolás feltételei fennállnak, akkor az okiratot záradékolnia kell. (BH1997. 348., BH2002. 491., Kúria

- [17] A végrehajtási záradék kiállítása esetén az adós valóban csak a régi Pp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása iránti perben tudja vitatni a vele szemben érvényesített követelést. A bizonyítási teher ilyen esetben kétségtelenül a pert indító felperest terheli. Ez a kötelezettség azonban nem a szerződés sérelmezett kikötéséből, hanem a végrehajtási záradék és a közjegyzői tanúsítvány jogintézményéből ered. A felek közti szerződés e tekintetben sem biztosít több jogot az I. rendű alperesnek és nem ró többletterhet a felperesre ahhoz képest, mint amivel egyébként rendelkezne, illetve ami őt egyébként terhelné. A végrehajtási záradék kiállításának alapja a közjegyzői okiratba foglalt szerződés vagy tartozáselismerés, valamint a hitelező Kjt. 111. §-a alapján megtett közjegyzői tanúsítványba foglalt nyilatkozata, a hivatkozott közjegyzői tanúsítvány kiállítását azonban a végrehajtást kérő a hivatkozott szerződéses kikötés hiányában is kérelmezhetné.
- [18] A jogerős ítélet lényegében magát a végrehajtási záradék kibocsátásának a lehetőségét, a közvetlen végrehajtás elrendelését tartotta tisztességtelennek. Ez a lehetőség azonban egyrészt nem függött a hivatkozott szerződéses feltételtől, másrészt pedig egy jogszabály, azaz a Vht. által szabályozott és lehetővé tett jogintézmény, a végrehajtási záradékolás tette lehetővé a végrehajtás - peres út igénybe vétele nélküli - elrendelését. Az Alkotmánybíróság az 1423/B/2010. AB és az 1245/B/2011. AB határozatai szerint nem alkotmányellenes és nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot ez a fajta eljárás, az Európai Unió Bíróságának C-32/14. számú ügyben hozott határozata szerint pedig nem összeegyeztethetetlen ez az Irányelv követelményeivel sem. Ennek megfelelően a bíróság nem dönthet a jogszabályok ellenére úgy, hogy az adott jogintézményt, annak gyakorlati alkalmazását ellehetetleníti, azt tisztességtelennek minősíti és erre hivatkozással tart egy szerződéses rendelkezést érvénytelennek. Ez a fajta értelmezés nem fér össze a törvény céljával, a jogalkotó abban kifejezett szándékával.
- [19] A kifejtettekre tekintettel a közjegyzői ténytanúsítvány kiállítása, illetve a szerződés hivatkozott rendelkezése nem fordítja meg a bizonyítási terhet az egyik lehetséges eljárás során sem. A kikötés akkor lenne tisztességtelen, ha kizárólagos jogosultságot biztosítana az I. rendű alperesnek a tartozás összegének a meghatározására, illetve megvonná, vagy korlátozná a felperes ezzel kapcsolatos jogait és lehetőségeit. A perbeli esetben azonban mindez nem valósult meg, a szerződő felek egyenlősége nem sérült, a jogvita esetén pedig a bíróság az I. rendű alperes kimutatását csak az I. rendű alperes nyilatkozataként értékelné, illetve értékelhetné. A szerződéses rendelkezések nem

korlátozták a felperes igényérvényesítési lehetőségeit, valamint nem befolyásolták az eljárásjogi jogosultságait és ennek megfelelően - az általános szabályokhoz képest - a bizonyítási terhet sem módosították a hátrányára. A kikötés nem okozott egyensúlyvesztést a felek között és tényleges jogi jelentőségének hiányában elvi lehetőséget sem teremtett a fogyasztó felperes hátrányos helyzetbe hozatalára. A felperes az eljárás során maga sem tudott megjelölni olyan esetet, amikor mindezek ellenére a szerződéses kikötésből eredően hátrányos helyzetbe kerülhetne.

- [20] A Kúria ezt az álláspontját már részletesen kifejtette az EBH2018. G. 1. számú elvi határozatában és erről a kérdésről az Európai Bíróság is határozott a már hivatkozott C-32/14. számú ügyben, amelyben nem találta az Irányelvvel ellentétesnek a nemzeti szabályozást. Nem merült fel ok ennek alapján arra, hogy a Kúria az eljárását egy ilyen jellegű ügyben ismételten kezdeményezett - az Európai Unió Bíróságánál C-34/18. szám alatt folyamatban lévő - előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesse.
- [21] A Kúria a kifejtettek értelmében a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva, a keresetet elutasította.

Záró rész

- [22] A Kúria a döntését a régi Pp. 274. § (1) bekezdése szerint az I. rendű alperes kérelme alapján tárgyaláson hozta meg.
- [23] A Kúria döntésének megfelelően a régi Pp. 239. §-a és 270. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban is irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az I. rendű alperes javára az ügyvédi munkadíjból és a lerótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetékből álló perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel arányosan és a 4/A. § (1) bekezdése szerint Áfá-val növelt összegben került meghatározásra.
- [24] Kötelezte továbbá a pervesztes felperest, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján irányadó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján fizesse meg az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetéket.
- [25] Az ítélettel szemben a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja

alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2018. június 12.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Puskás Péter s.k. előadó
bíró, dr. Dénes Rajmond s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző